

**Cevaplar aşağıda, önerilerinizi beklerim, metni değiştirmek isterseniz, lütfen haberim olsun,
Vasıf**

--Son dönemde yaşadığımız üzücü olaylar Türkiye'ye gelecek sanatçıları da olumsuz etkiliyor; 2004'te Platform için kurduğunuz uzun vadeli bağlantılarda bir değişiklik ya da iptal yaşandı mı?

Türkiye'nin sanat ortamında çok yoğun uluslararası bağlantıları olan bir kurum olmamızdan dolayı başta sıkıntı duydum. E-postalar ve telefonlar yağdı. Biz de cevap olarak Aralık ayı programımızı yolladık, bu yeterliydi, yılgınlık istemiyorum, bombayı fırsat bilip el açanları hiç hoş karşılamıyorum. Bombalardan sonra yabancılarla bir workshop, bir büyük konferans ve çeşitli konuşmalar düzenledik. Programda aksama ya da iptal yok, iptal etmeye niyet bile edenlere de ebedi boykot uyguluyoruz. Bu uygulamayı 11 Eylül'den sonra da yaptık. Yakın ilişkilerimiz olan British Council gibi kurumlar bizden çok daha fazla etkilendiler. Tek üzüldüğüm İstanbul Misafirleri Programı bünyesinde çalışan oniki Kanadalı master öğrencisinden sekizi ve iki İsveçli stajyerimizin 24 saat içinde Türkiye'den ayrılması oldu. Platform çalışanlarından November Paynter BBC'ye verdiği bir demeçte "İngiliziz, Terketmeyiz" dedi, bu çok hoşuma gitti ve bana İngiltere kraliçesinin savaş sırasında Buckingham sarayı dahil olmak üzere Londra bombalanırken saraydan ayrılmayı reddetmesini hatırlattı.

--2004'ün sanat gündeminde en önemli gördüğünüz etkinlik ya da isim hangisi?
Bilmiyorum.

--Sanatın farklı alanlarında her dönem farklı tür ya da akımlar öne çıkıyor, 2004 için böyle bir öngörüde bulunabilir misiniz?
Sanatın küresel coğrafyasında artık tür ve akımlar kalmadı. Özellikle son 10 yılda gittikçe çözüldü.

--Bienalin ardından Türkiye'nin yurtdışındaki imajında ne gibi değişiklikler yaşandı?
O değişikliği salt Bienal değil, Platform gibi kurumlar, sanatçılar, yazarlar ve film yönetmenleri yapıyor. Dakar'da da bienal var, Birleşik Arab Emirlikleri'nde de, Lyon'da da, bu önemsenecek bir hadise değil artık. İstanbul'un kendine has, güzel, şarklı ve niyetliolmasından kaynaklanan eleştiriden muafiyeti var ki bu aynı zamanda serginin ciddiye alınmaması anlamına geliyor. Özellikle, her türlü alışılmadık lüksten yararlanmış bir bienal— (serginin nefis havalarda açılması, 11 eylül ya da deprem yaşanmaması, vs., bombaların bienalin son gününe denk gelmesi) — görünmeye değer olsaydı, gerçekten de büyük bir etki yapabilirdi. Meseleyi Türkiye'nin yurtdışı imajına indirgemeyelim. Kentimizdeki izleyiciyle başlayalım. Platform'a —ki bizde bienal sergilerinden biri vardı—Bienale gelen izleyici sayısı ile aynı sayıda kişi geldiyse, ortada çok

ciddi bir sorun var demektir. Kral cascavlak, Vakıf İstanbulunun yaşam damarlarından biridir, ama şu anda kendisi de makineye bağlı. Vakıf için çok ciddi bir ana kaynak oluşturmamız ve güncel ekonominin etkilerinden, neo-liberalizmden korumamız gerekiyor. Bu İKSV ile büyümüş herkesin sorumluluğu.

--Ülkemizde "çağdaş sanat" alanındaki çalışmalara ilgiyi nasıl buluyorsunuz? (gerek genç sanatçılar, gerekse izleyici-katılımcılar açısından)

Nicel olarak gittikçe daha iyi, daha çok sanatçı var, Avrupa'nın en dinamik ortamlarından birine sahibiz, kurumlar da gelişiyor, artık bir sektörden söz edebiliriz. Eksikler var tabii, boyutlu bir kurum ve vizyon sahibi bir koleksiyoncu grubu, nitelikli kaliteli sanat okulları ve devletten bağımsız, özerk, profesyonellerin danışmanlığında yürütülen kamusal fon dağıtan kurumlar yok. Gene de bu işe başladığımdan beri geçen 14 yıl içinde gördüğüm değişim olağanüstü.